

Ög 211. Mörby, Viby sn.

Pl. 115, 118.

Litteratur: Anton Ridderstad, *Östergötlands historia I* (1914), s. 97 (med foto).

Runstenen, vars ursprungliga plats varit i åttingshagen väster om byn strax invid stora landsvägen Viby–Skänninge, står numera efter skiftande öden rest något hundratal m. ONO Mörby Skattegård i en öppen betesäng 6 m. från kanten av den lilla bäck, som begränsar ängen och 16 m. från den andra bäck, vari den förra utmynnar. Stenen, som är av rödaktig granit och tresidig, har fått sin bredd felaktigt angiven av Brate, den mäter blott 0,64–0,70 m. Ett mörkare inslag i grytet finnes på vänstra och högra sidorna. Stenen står i ytterkanten av stensockeln till den nu rivna stuga, som vars tröskelsten den inlades omkr. år 1800. Det jordblandade röset vid runstenen är alltså ingen forngrav.

Inskrift:⁶⁵

• fulugi : raisþi : stin : þensi : eftir : sagsa : faþur : sin :
 5 10 15 20 25 30 35

»Fullhüge reste denna sten efter Saxe, sin fader.»

Till läsningen: Den besynnerliga ornamentik, som Brate velat finna på stenens mittparti, är enligt min mening obefintlig. Jag har undersökt stenen (1946) dels i kvällsljus, dels i morgonljus, som strök fram över ytan och avslöjade minsta hugning, men ändå ej kunnat återfinna dessa linjer. Vänstra slingan har ej heller den avslutning nedtill, som Brate ger den. Men i övrigt är Brates avläsning uttömmande så när som på den detaljen, att 15 i knappast kan sägas ha någon fördjupning i hst, som kunde förvandla runan till en oomtivistlig e-runa.

Plansch 115b. Ög 211. Mörby, Viby sn. Foto Nordén 1946.

Plansch 118a. Ög 211. Mörby, Viby sn. Foto Nordén 1946. [Jansson skriver 1947: »Re-tuscherad». Vid planschen står 118b, men i enlighet med skissen för plansch 118 ska det vara 118a.]

⁶⁵ Jansson skriver i PM 1947: R[uninskr]. och ö[vers]. utgår.

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.